

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
U P R A V N O
S O D I Š Č E**

UPRS Sodba I U 1005/2019-14

Sodišče: Upravno sodišče

Oddelek: Upravni oddelek

ECLI: ECLI:SI:UPRS:2020:I.U.1005.2019.14

Evidenčna številka: UP00041633

Datum odločbe: 13.05.2020

Senat, sodnik posameznik: Jure Likar (preds.), dr. Damjan Gantar (poroč.), Jasna Šegan

Področje: PRAVO VIZUMOV, AZILA IN PRISELJEVANJA

Institut: mednarodna zaščita - stroški zastopanja stranke - odmera stroškov zastopanja - svetovalec za begunce - vrednost točke - odvetniška tarifa - postopek pred Sodiščem Evropske unije (SEU)

Zveza: ZMZ-1 člen 11. Pravilnik o načinu dostopa prosilcev za mednarodno zaščito do svetovalcev za begunce ter nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce člen 7. Odvetniška tarifa (2015) člen 11

Jedro

Vsebina prvega odstavka 5. člena Pravilnika o načinu dostopa prosilcev za mednarodno zaščito do svetovalcev za begunce ter nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce se ne razteza na pravico do povračila stroškov, kot jo opredeljuje 11. člen OT.

Tožena stranka bi pri odmeri stroškov morala upoštevati tisto vrednost točke, ki je veljala v času izdaje izpodbijane odločbe (torej novo vrednost 0,60 EUR). Ker ni postopala tako, je storila kršitev iz 1. točke prvega odstavka 237. člena ZUP.

Izrek

I. Tožbi se ugodi tako, da se izpodbijani sklep Ministrstva za notranje zadeve št. 2142-464/2015/61 (1312-11) z dne 13. 5. 2019 odpravi in se tožnici za zastopanje prosilca A.A. v postopku za priznanje mednarodne zaščite prizna znesek v višini 1.092,00 EUR. Ministrstvo za notranje zadeve opravi plačilo na podlagi e-računa, ki ga izstavi tožnica in sicer v roku 15 dni od vročitve e-računa, po tem roku pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi, na transakcijski račun tožnice pri B. d.d., št. SI 56 ..., davčna številka ...

II. V preostalem (glede obrestnega dela zahtevka) se tožba zavrne.

III. Tožena stranka je dolžna tožnici povrniti stroške upravnega spora v višini 354,65 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, v primeru zamude pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Obrazložitev

1. Tožena stranka je z izpodbijanem sklepom, na podlagi prvega odstavka 11. člena Zakona o mednarodni zaščiti (v nadaljevanju: ZMZ-1) in prvega odstavka 7. člena Pravilnika o načinu dostopa prosilcev za mednarodno zaščito do svetovalcev za begunce ter nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce (v nadaljevanju: Pravilnik), tožnici odmerila stroške zastopanja v višini 292,62 EUR. V obrazložitvi navaja, da je tožnica dne 1. 4. 2019 poslala stroškovnik za izplačilo nagrade in povračilo stroškov zastopanja v postopku za priznanje mednarodne zaščite prosilca A.A. Priglasila je stroške na podlagi tarifne št. 30 za sestavo tožbe z dne 14. 3. 2019 (pravilno 2017) v višini 250 točk, za sestavo vloge z dne 10. 4. 2017 v višini 62,5 točke, za sestavo pritožbe z dne 14. 6. 2017 v višini 312,5 točke, stroške na podlagi tarifne št. 42 za sestavo pisnega stališča poslanega SEU v višini 1125 točk in stroške na podlagi 11. člena Odvetniške tarife (v nadaljevanju: OT) v višini 70 točk. Stroškovniku je priložila fotokopijo pooblastila z dne 7. 3. 2017, fotokopijo dopisa SEU z dne 5. 1. 2018 in fotokopijo predloga za predhodno odločanje z dne 6. 3. 2018. Tožena stranka je ugotovila, da je bila odločba izdana v postopku mednarodne zaščite za A.A. pravnomočna dne 13. 3. 2019. Po prvem odstavku 5. člena Pravilnika so svetovalci upravičeni do nagrad v polovični višini zneskov, določenih za odvetniške storitve z OT, pri čemer se uporablja Splošni del in tarifna št. 30 (XIII. Upravni spor) in št. 27 (X. Izvršilni postopek) iz Posebnega dela OT za dajanje pravne pomoči pred Upravnim sodiščem RS in Vrhovnim sodiščem RS. Kot vrednost točke je tožena stranka vzela vrednost 0,459 EUR. Na podlagi stroškovnika je tožnici odmerila za zastopanje stranke C.C. (pravilno A.A.) v celoti priglašene stroške za sestavo tožbe (250 točk), za sestavo vloge (62,5 točk) in za sestavo pritožbe (312,5 točk). Priznala ji je tudi izdatke na podlagi 11. člena OT v višini 12,5 točk (2% od 625 točk). Skupaj ji je priznala 637,5 točke oziroma 292,61 EUR. Tožnici ni priznala nagrade na podlagi tarifne št. 42 za sestavo pisnega stališča Sodišču EU, ker ne uveljavlja pravice do nagrade za opravljeno pravno pomoč na Upravnem sodišču RS in Vrhovnem sodišču RS kot to določata ZMZ-1 in Pravilnik.

2. Tožnica vlaga tožbo iz razlogov iz prvega odstavka 27. člena ZUS-1, zaradi bistvene kršitve določb postopka, neuporabe/nepravilne uporabe materialnega prava in nepopolno/zmotno ugotovljenega dejanskega stanja. Tožena stranka je zgrešila absolutno bistveno kršitev iz 7. točke drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju: ZUP), saj iz izpodbijanega sklepa ni razvidno, zakaj ni uporabila nove vrednosti odvetniške točke, ki je veljala že od 6. 4. 2019, in je sklep v tem smislu nemogoče preizkusiti. Meni, da je praksa tožene stranke nepravilna, kar dokazuje s sklepi drugih sodišč, ki so pri odmeri plačila strokov uporabili novo, višjo vrednost odvetniške točke. Bistveno je, kdaj je izdan sklep o stroških, ne kdaj je opravljena storitev. Tožnica zatrjuje tudi nepravilno uporabo materialnega prava. Stroške je tožena stranka odmerila po 11. členu OT v višini 2% od polovične višine zneska priznanih stroškov zastopanja, čeprav bi jih morala od celotnega zneska. Peti odstavek 17. člena OT, ki govori o upravičenosti do polovice zneska glede na OT, se nanaša zgolj na plačilo za opravljeno storitev, ne pa tudi na pravico do povračila stroškov, kot to opredeljuje 11. člen OT. Tožena stranka je nepravilno uporabila materialno pravo tudi v zvezi z zavrnitvijo priznanja stroškov priprave pisnih stališč zaradi zastopanja prosilca pred Sodiščem EU. Postopek pred SEU je bil voden v okviru postopka pred Vrhovnim sodiščem RS (postopek pred Vrhovnim sodiščem RS je bil s sklepom prekinjen in Sodišču EU poslan predlog za predhodno odločanje), zato je tožnica do povračila stroškov upravičena na podlagi prvega odstavka 11. člena ZMZ-1. Poleg tega je bila izrecno pozvana s strani SEU k pripravi pisnih stališč. Da je postopek zastopanja prosilca pred SEU (v okviru predhodnega vprašanja) del postopka pred nacionalnim sodiščem (Vrhovnim sodiščem RS), izhaja tudi iz sodbe izdane v konkretni zadevi C-662/17 (sodba z dne 18. 10. 2018).¹ Prvi odstavek 7. člena Pravilnika in prvi odstavek 11. člena ZMZ-1 sta tudi protiustavna, ker organ odloča o stroških svetovalcev za begunce (o stroških nasprotne stranke v upravnem sporu oziroma njenega pooblaščenca). Gre za kršitev 22.

člena Ustave RS in pravice do dobrega upravljanja iz 41. člena Listine EU. Tožnica meni, da je upravičena do odmere stroškov zastopanja v višini 1820 točk (kot je bilo zahtevano s stroškovnikom z dne 1. 4. 2019), kar glede na vrednost točke na dan izdaje izpodbijanega sklepa (0,60 EUR) pomeni 1.092,00 EUR. Sodišču predlaga, da tožbi ugodi, izpodbijano odločbo odpravi in tožnici odmeri stroške zastopanja A.A. v višini 1.092,00 EUR (oziroma 1820 točk) povečano za zakonske zamudne obresti, ki tečejo od dneva vložitve tožbe dalje. Tožena stranka opravi plačilo na podlagi izstavljenega e-računa na transakcijski račun tožnice. Podrejeno predlaga, da sodišče tožbi ugodi, izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponoven postopek. V obeh primerih zahteva tudi povrnitev stroškov tega postopka, z zakonskimi zamudnimi obrestmi od izteka paricijskega roka do dneva plačila.

3. V odgovoru na tožbo tožena stranka prereka tožbene navedbe in se sklicuje na obrazložitev izpodbijanega sklepa ter predlaga, da sodišče tožbo zavrne. Tožnici je priznala vrednost točke v višini 0,459 EUR, ki je veljala v času opravljenega dejanja pravne pomoči. Vsa dejanja pravne pomoči so bila namreč opravljena pred objavo oziroma veljavnostjo Sklepa o spremembi vrednosti točke. Glede nagrade za pripravo pisnega stališča zaradi zastopanja stranke pred SEU vztraja, da tožnica v tem delu ne uveljavlja pravice do nagrade za opravljeno delo oziroma pravno pomoč pred Upravnim sodiščem RS niti pred Vrhovnim sodiščem RS kot to določa ZMZ-1 in Pravilnik. Pravilnik v 5. členu določa uporabo tarifne št. 30 in 27. Priglašena nagrada za sestavo pisnega stališča SEU pa sodi v tarifno št. 42 in tako v skladu s Pravilnikom tožnica ni upravičena do odmere nagrade za pisno stališče pred SEU.

4. Tožnica je sodišču poslala dve pripravljali vlogi. Predlaga, da sodišče o tožbi odloči prednostno, saj tožena stranka še vedno izdaja sklepe o stroških po nižji odvetniški tarifi. Opozarja, da se tožena stranka ni opredelila do vprašanja, ali je tožnica upravičena do plačila izdatkov v višini 2% od polovičnega ali polnega zneska priznanih stroškov. Predlaga, da sodišče dejstva v zvezi s tem na podlagi 214. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju: ZPP) šteje za neprerekana. Glede vrednosti odvetniške točke prilaga dodaten sklep kazenskega sodišča, ki je vse storitve obračunalo po novi, višji vrednosti odvetniške točke. Prilaga tudi pojasnilo Upravnega odbora Odvetniške zbornice Slovenije z dne 11. 6. 2019 glede uporabe drugega odstavka 12. člena OT, da se odvetniški stroški obračunajo po vrednosti točke v času plačila, ne glede na to, kdaj se je postopek začel.

5. Sodišče je navedeno zadevo, na podlagi pooblastila iz drugega odstavka 13.a člena Zakona o sodiščih², in ob upoštevanju dejstva, da se v okviru tega upravnega spora rešujejo pomembna pravna vprašanja glede uporabe vrednosti odvetniške točke v postopkih odmere stroškov svetovalcev za begunce, glede osnove za odmero materialnih stroškov zastopanja za svetovalce za begunce in glede odmere stroškov zastopanja v zvezi s postopkom mednarodne zaščite, katerega del se rešuje v okviru predhodnega vprašanja pred SEU, obravnavalo prednostno.

K I. točki izreka:

6. Tožba je delno utemeljena.

7. Na podlagi prvega odstavka 9. člena ZMZ-1 dajejo svetovalci za begunce podporo in zagotavljajo pravno pomoč prosilcem v zvezi s postopki po tem zakonu na Upravnem sodišču RS in Vrhovnem sodišču RS. Svetovalci za begunce imajo pravico do nagrade za opravljeno delo in do povračila stroškov za opravljeno pravno pomoč v zvezi s postopki po tem zakonu na Upravnem sodišču in Vrhovnem sodišču. Sredstva za izplačilo nagrad in povračilo stroškov zagotavlja ministrstvo, način dostopa prosilcev do svetovalca za begunce, merila za določitev nagrade za opravljeno delo in povračilo stroškov določi minister (prvi in tretji

odstavek 11. člena ZMZ-1). Na tej podlagi je bil sprejet Pravilnik, ki v prvem stavku 4. člena določa, da svetovalec za vsak postopek, v katerem je nudil podporo in pravno pomoč prosilcu, predloži ministrstvu stroškovnik z dokazili, ki izkazujejo upravičenost do nagrade in povračila stroškov. Pravilnik v prvem odstavku 5. člena obenem določa, da so za dejanje pravne pomoči pred Upravnim sodiščem RS in Vrhovnim sodiščem RS svetovalci upravičeni do nagrad v polovični višini zneskov, določenih za odvetniške storitve z OT, pri čemer se uporabljajo Splošni del ter tarifna številka 30 (XIII. Upravni spor) in tarifna številka 27 (X. Izvršilni postopek) iz Posebnega dela OT, če ta Pravilnik ne določa drugače. Iz navedenih določb izhaja, da so svetovalci za begunce upravičeni za svoje delo prejeti tako nagrado kot tudi dobiti povrnjene stroške postopka.

8. V konkretnem primeru med strankama ni sporno, da je tožnica zastopala A.A. v postopku za priznanje mednarodne zaščite in da je upravičena do nagrade in povračila stroškov zastopanja navedenega prosilca. Sporno ni niti dejstvo, da je tožnica v konkretni zadevi stroškovnik za izplačilo nagrade in povračilo stroškov zastopanja poslala toženi stranki dne 1. 4. 2019 (torej pred objavo Sklepa o spremembi vrednosti točke v Uradnem listu št. 22/2019 dne 5. 4. 2019, s katerim je bila spremenjena vrednosti točke v odvetniški tarifi iz 0,459 EUR na 0,60 EUR) in da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep v času, ko je Sklep o spremembi vrednosti točke že veljal.

9. Sporna pa so ostala sledeča vprašanja: 1. Po kateri vrednosti odvetniške točke je tožena stranka tožnici dolžna plačati opravljene storitve (po vrednosti točke v času, ko je bila opravljena storitev v višini 0,459 EUR ali po vrednosti točke v času izdaje sklepa o odmeri stroškov in nagrade tožnici v višini 0,60 EUR)? 2. Ali je tožnica upravičena do plačila izdatkov iz 11. člena OT v višini 2% od polovičnega zneska priznanih stroškov ali od polnega zneska priznanih stroškov? 3. Ali je tožnica v konkretnem primeru in glede na konkretno situacijo upravičena do plačila nagrade za zastopanje pred Sodiščem EU ali ne in če je, na kakšni pravni podlagi in v kakšni višini?

Glede plačila izdatkov iz 11. člena OT

10. Na podlagi pooblastila iz tretjega odstavka 11. člena ZMZ-1 je bil izdan Pravilnik, ki upravičen je svetovalcev za begunce do plačila za njihovo delo veže na OT. Svetovalci so tako upravičeni do nagrade v polovični višini zneskov, določenih za odvetniške storitve v Splošnem delu in v tarifni številki 30 in 27 iz Posebnega dela OT (prvi odstavek 5. člena Pravilnika). Glede na takšno besedilo že iz jezikovne razlage člena jasno izhaja, da pripada svetovalcem za begunce polovični znesek samo za plačilo za delo (nagrado). Stroški v zvezi z opravljenim delom se jim priznajo v celotnem (in ne le v polovičnem) znesku.

11. Gre za določbo, ki je primerljiva določbi petega odstavka 17. člena Zakona o odvetništvu (v nadaljevanju: ZOdv)³ na katero se sicer napačno sklicuje tožnica v tožbi, vendar je za konkretni primer ta primerljivost pomembna z vidika tolmačenja določbe prvega odstavka 5. člena Pravilnika. Sodna praksa glede tolmačenja petega odstavka 17. člena ZOdv se je namreč že izoblikovala (npr. sodba opr. št. I U 1766/2016 z dne 3. 1. 2017, sodba opr. št. I U 1293/2016 z dne 28. 2. 2017, sodba in sklep opr. št. III U 342/2015 z dne 10. 3. 2017, sodba opr. št. I U 411/2018 z dne 15. 5. 2018). In tako kot se po sodni praksi vsebina petega odstavka 17. člena ZOdv ne razteza na pravico do povračila stroškov⁴, kot jo opredeljuje 11. člen OT, se po mnenju tega sodišča tudi vsebina prvega odstavka 5. člena Pravilnika ne razteza na pravico do povračila stroškov, kot jo opredeljuje 11. člen OT. Sodišče posledično ugotavlja, da je tožena stranka v obravnavani zadevi zmotno uporabila materialno pravo, ko je znesek priznanih stroškov prepolovila, saj je tožnica upravičena do povračila stroškov v celotnem znesku.

Glede uporabljene vrednosti točke iz OT

12. ZMZ-1 ima le en člen, ki govori o nagradi svetovalcev za begunce za nudenje pravne pomoči prosilcem za mednarodno zaščito. Ker vsebuje tudi na podlagi tega člena izdani Pravilnik pomanjkljive postopkovne določbe glede same odmere nagrade svetovalcem za begunce, odloča pristojni organ o vprašanih, vezanih na odmero nagrade, ki niso urejena v Pravilniku in ZMZ-1, ob subsidiarni uporabi ZUP (v skladu s 33. členom ZMZ-1).

13. V času izdaje izpodbijane odločbe je že veljal Sklep o spremembi vrednosti točke, na podlagi katerega od 6. 4. 2019 dalje velja sprememba vrednosti odvetniške točke na 0,60 EUR. V skladu z načelom zakonitosti (6. člen ZUP) se v upravnem odločanju praviloma uporabi predpis, veljaven v času odločanja na prvi stopnji, razen če zakon ne določa drugače.⁵ To pomeni, da bi tožena stranka pri odmeri stroškov morala upoštevati tisto vrednost točke, ki je veljala v času izdaje izpodbijane odločbe (torej novo vrednost 0,60 EUR). Ker ni postopala tako, je storila kršitev iz 1. točke prvega odstavka 237. člena ZUP.

14. Tožnica se v tožbi in pripravljanih vlogah sklicuje na prakso drugih sodišč glede uporabe višje vrednosti točke po OT in prilaga posamezne sklepe različnih sodišč. To samo po sebi ni relevantno (razen priloženega sklepa o odmeri stroškov zastopanja za izvajanje brezplačne pravne pomoči, ki se izda v skladu z določbami ZUP, ki pa ne vsebuje obrazložitve, zakaj je bila uporabljena nova, višja vrednost točke), saj gre v predloženih sklepih za odmero stroškov v sodnih postopkih. Je pa zaradi načela enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena URS), ki zahteva, da je treba v bistvenem enake položaje obravnavati enako, sodišče upoštevalo, da so enako stališče, kot ga je sprejelo sodišče v konkretni zadevi, sprejela tudi druga sodišča za primerljive situacije, ko je bila storitev svetovanja in zastopanja na sodišču opravljena pred sprejetjem sklepa o spremembi vrednosti točke, sodišče pa je stroške odmerilo po sprejetju tega sklepa.⁶ Tudi v konkretnem primeru je namreč tožena stranka, sicer v upravnem postopku⁷, odmerjala stroške, ki jih je svetovalki za begunce priznala za zastopanje prosilca za mednarodno zaščito v sodnih postopkih.

Glede plačila stroškov zastopanja pred SEU

15. Pravilnik ne ureja vprašanja plačila nagrade za opravljeno pravno pomoč, ki ne sodi pod Splošni del OT ali pod tarifno št. 27 ali št. 30 Posebnega dela OT in ki je bila opravljena v okviru "širšega" postopka pred Vrhovnim sodiščem RS. Tožnica je kot svetovalka za begunce namreč poslala SEU pisna stališča, na podlagi izrecnega poziva SEU, da ima kot stranka (njena pooblaščenka) v postopku o glavni stvari pravico predložiti pisna stališča o predlogu za predhodno odločanje, ki ga je na SEU vložilo Vrhovno sodišče RS. Zato je treba v konkretnem primeru šteti, da je bil postopek pred SEU del sodnega postopka pred Vrhovnim sodiščem RS. To stališče je skladno tudi z 71. točko obrazložitve sodbe SEU v zadevi C-662/17.⁸

16. Ker Pravilnik ne izključuje uporabe OT v primerih kot je opisani, gre za pravno praznino, ki jo je zaradi zagotavljanja pravice do sodnega varstva iz 23. člena Ustave treba zapolniti ob analogni uporabi pravil, ki urejajo obravnavanemu pravnemu razmerju v bistvenih sestavinah podobno pravno razmerje. S tem je spoštovano načelo enakega urejanja primerljivih položajev.⁹ Kot je bilo že predhodno poudarjeno, je položaj svetovalcev za begunce glede odmere stroškov v bistvenem podoben položaju odvetnikov. Za njih je v OT določeno, da se jim odvetniški stroški¹⁰ odmerijo po OT. Še več, v primeru zastopanja stranke po uradni dolžnosti ali v primeru nudenja brezplačne pravne pomoči je izrecno določeno, da se odvetniški stroški odmerijo samo po tej tarifi (peti odstavek 15. člena OT). Navedeno pravilo je zaradi načela enakega obravnavanja uporabljivo tudi v konkretnem (primerljivem) primeru. Posledično daje celotna OT odgovor na vprašanje, katere storitve in v kakšni vrednosti se te priznajo svetovalki za begunce v konkretnem primeru.

17. OT tako v Splošnem delu določa način vrednotenja, obračunavanje in plačilo odvetniških storitev in izdatkov (delno prvi odstavek 1. člena OT). V Posebnem delu pa določa tarife za posamezne postopke in posamezna dejanja v teh postopkih. V poglavju XXIV OT (Postopki pred mednarodnimi sodišči) je urejeno nagrajevanje za postopke pred mednarodnimi sodišči. V 2. točki 42. člena je določeno, da se prva obrazložena vloga med postopkom in zastopanje na vsaki obravnavi obračuna v neocenljivih zadevah v vrednosti - 75 % od 2.000 - do 4.000 točk. Tožnica je v stroškovniku zahtevala po 2. alineji 1. točke tarifne št. 42 v zvezi z 2. točko tarifne št. 42, da se ji povrne 1125 točk ((75% od 3000 točk)/2). Kot vrednost zadeve je vzela srednjo predpisano vrednost, kar je po oceni sodišča primerno ovrednotena zadeva, zato je navedeno vrednost uporabilo tudi samo.

18. Tožnica s tožbo primarno predlagala odpravo izpodbijanega sklepa in izdajo meritorne odločitev o stroških zastopanja. Skladno s prvim odstavkom 65. člena ZUS-1 sme sodišče upravni akt odpraviti in s sodbo odločiti o stvari, če narava stvari to dopušča in če dajejo podatki postopka za to zanesljivo podlago ali če je na glavni obravnavi samo ugotovilo dejansko stanje. V obravnavani zadevi narava stvari in podatki iz upravnega spisa, ki so bili predloženi sodišču, predstavljajo zanesljivo podlago za takšno odločanje. Zato je sodišče, skladno s prvim odstavkom 7. člena v povezavi s prvim odstavkom 65. člena ZUS-1 s sodbo odločilo o tožnični pravici do povrnitve stroškov, ker je takšna odločitev potrebna zaradi narave same pravice in ker dajejo podatki v upravnem spisu zanesljivo podlago za takšno odločitev. Odločilo je na nejavni seji brez glavne obravnave, ker dejansko stanje, ki je relevantno za odločitev o zadevi, med strankama ni sporno (prvi odstavek 59. člena ZUS-1).

19. Sodišče je tožnici za konkretno situacijo priznalo stroške za tožbo z dne 14. 3. 2017 v višini 250 točk (tarifna št. 30), za pripravljajno vlogo z dne 10. 4. 2017 v višini 62,5 točke (tarifna št. 30), za pritožbo z dne 14. 6. 2017 v višini 312,5 točke (tarifna št. 30), za sestavo pisnega stališča poslanega SEU v višini 1125 točk (tarifna št. 42) in materialne stroške na podlagi 11. člena OT v višini 70 točk. Skupaj to zneske 1820 točk, kar predstavlja glede na vrednost točke (0,60 EUR) skupaj znesek 1092 EUR.

K II. točki izreka:

20. Sodišče je tožbo delno zavnilo.

21. V konkretnem primeru je nastala obveznost plačila svetovalki za begunce za zastopanje prosilca A.A. z dnem izdaje te sodbe s katero je sodišče meritorno odloči o odmeri nagrade in stroškov postopka zastopanja prosilca. V skladu s sodbo mora svetovalka za begunce toženi stranki izdati e-račun, na podlagi katerega bo ta lahko izvedla plačilo. Šele s predmetno sodbo je tako nastala obveznost tožene stranke, da tožnici plača stroške upravnega postopka, zato tožnici ne grejo zamudne obresti že od vložitve tožbe dalje. Odločitev o obveznosti plačila zamudnih obresti od dolgovanih stroškov temelji na 378. členu OZ, glede začetka teka zamudnih obresti pa upošteva pravno mnenje občne seje Vrhovnega sodišča z dne 13. 12. 2006¹¹.

K III. točki izreka:

22. Sodišče je v obravnavanem upravnem sporu odločilo v sporu polne jurisdikcije, ker je odločilo o tožnični pravici do nagrade za delo in povrnitve stroškov za zastopanje v postopku mednarodne zaščite, zato odločitev o stroških tega upravnega spora temelji na prvem odstavku 25. člena ZUS-1 v zvezi z prvim odstavkom 154. člena ZPP. Sodišče je tožnici priznalo stroške v skladu z OT in v okviru tožbenega zahtevka. Tožnični potrebni stroški obsegajo nagrado za tožbo. V drugi alineji prvega odstavka tar. št. 30 OT je predvidena nagrado za tožbo višini 500 točk (druga alineja prvega odstavka tar. št. 30 OT), kar znaša 300 EUR, ker pa je

tožnica s tožbo zahtevala 285,00 EUR, je sodišče stroške odmerilo v okviru tožbenega zahtevka v višini 285,00 EUR in od tega zneska odmerilo 5,70 EUR za materialne stroške (tretji odstavek 11. člena OT), in z zahtevanim 22 % DDV v višini 63,95 EUR, kar skupaj znaša 354,65 EUR. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika). Sodišče bo plačano sodno takso vrnilo po uradni dolžnosti (opomba 6.1/c taksne tarife Zakona o sodnih taksah).

¹ 71. odstavek: "Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo."

² 2) Sodnik pri določitvi vrstnega reda obravnavanja drugih zadev lahko upošteva, poleg časa pripada zadeve na sodišče, tudi vrsto, naravo in pomen zadeve.

³ Peti odstavek 17. člena ZOdv: Odvetnik, postavljen po uradni dolžnosti, in odvetnik, ki izvaja storitve brezplačne pravne pomoči, je upravičen do plačila za svoje delo v višini polovice zneska, ki bi mu pripadal po odvetniški tarifi. V primeru zastopanja stranke po uradni dolžnosti ali v primeru nudenja brezplačne pravne pomoči so morebitni dogovori po drugem odstavku tega člena nični.

⁴ Izdatki, potrebni za izvršitev storitve, so naštetih v 9. členu OT.

⁵ Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP) s komentarjem, Breznik, Štucin, Marflak, 2. dopolnjena izdaja, Ljubljana, GV Založba 2004, str 64. Tako tudi npr. sodba VSRS opr. št. X Ips 218/2016.

⁶ Tako npr. sodba opr. št. II Ips 115/2018, sklep II Cp 1288/2019, sodba X Ips 29/2018, sklep Psp 220/2019.12. člen OT v 2. odstavku določa, da je stranka dolžna plačati odvetniku storitev po tarifi, veljavni v času, ko je bila storitev opravljena, pomnoženi z vrednostjo točke v času plačila, povečano za DDV, če je odvetnik zavezanec za plačilo v Republiki Sloveniji.

⁷ Na podlagi 33. člena ZMZ-1.

⁸ V tej zadevi je tožnica podala pisna stališča na katera je bila pozvana s strani SEU.

⁹ Glede zapolnjevanja pravnih praznin glej sklep VSRS opr. št. I Up 182/2018.

¹⁰ Odvetniški stroški so skupna cena odvetniških storitev in izdatkov, ki so potrebni za izvršitev dela, povečani za *davek* na dodano vrednost v primeru, ko je odvetnik davčni zavezanec v Republiki Sloveniji. Odvetniške stroške je dolžna plačati stranka oziroma naročnik storitve (drugi odstavek 2. člena OT).

¹¹ http://sodisce.si/znanje/sodna_praksa/pravna_mnenja_in_staliska/38890/Tako_npr._sklep_Višjega_sodišča_v_Ljubljani_opr._št._II_Cp_1288/2019;

Datum zadnje spremembe: 16.02.2021